

Júlia

Kate Walker

Honnan fúj a szél?

A bosszú hidegen a legjobb, tartja a mondás. A tíz év alatt, amelyet Heath távol töltött az otthonától, eléggé kihűlt a szíve ahhoz, hogy most kiélvezze a játszmát. Mindent tökéletesen előkészített, hogy egykori ellenségeinek egész élete kártyavárként omoljon össze. Csak egyvalakit nem akar bántani: régi szerelmét, Katherine-t, aki már úgyszólván sokat szenvedett a boldogtalan házasságában...

™ Minden perce különleges™
www.harlequin.hu

Minden jog fenntartva, beleértve a kiadvány egészének vagy egy részének bármilyen formában történő sokszorosítását. A mű a Harlequin Books S.A. jóváhagyásával jelent meg. Kiadványunk szereplői, színhelyei és történelmi kitaláltak. Bármely adott személlyel, akár élővel, akár elhunytal, illetve üzleti vállalkozással, eseménnyel vagy hellyel való hasonlóság a merő véletlen műve. § All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places, and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, business establishments, events, or locales is entirely coincidental.

© Kate Walker, 2011 – Harlequin Magyarország Kft., 2014

A JÚLIA 564. eredeti címe: *The Return of the Stranger*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)
Magyarra fordította: *Fejes Zsuzsa*

Kép: iStockphoto
ISBN 978-963-538-810-3
HU ISSN 0864 9235

A Júlia a Harlequin Magyarország Kft. időszaki kiadványa.

- *Kiadó címe:* 2800 Tatabánya, Mártírok útja 44.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix
- *Műszaki vezető:* Sára Szabó Mária
- *Szerkesztőség:* 1122 Budapest, Városmajor u. 12–14.
- *Levélcím:* 1535 Budapest, Pf. 762
- *Telefon:* +36-1-488-5569; *fax:* +36-1-488-5584; *e-mail cím:* harlequin@eharlequin.hu
- *Ügyfélszolgálat (megrendelés, reklamáció):* elofizetes@axelspringer.hu; +36-40-510-510

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.harlequin.hu

A Harlequin Magyarország Kft. szerelmesregény-sorozatai:

Júlia

ROMANA

Szívhang

TIFFANY

BIANCA

Árusításban terjeszti a LAPKER Rt. és egyéb terjesztő szervek.

Tájékoztatjuk tisztelt olvasóinkat, hogy a különböző versenyeken és rejtvenypályázatainkon részt vevők adatai (név, lakcím) kiadónk nyilvántartásába kerülnek. Résztvételükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy a – fenti adatok felhasználásával – későbbiekben akcióinkra, kiadványainkra felhívjuk szíves figyelmüket.

Szedés: Harlequin Magyarország Kft.
Nyomás: AS-Nyomda Kft. Szilády Üzem
Nyomda címe: 6000 Kecskemét, Mindszenti krt. 63.
Megrendelés száma: 400314
Nyomtatás időpontja: 2014/30.
Felelős vezető: Futó Imre ügyvezető igazgató

1. FEJEZET

Itt volt hát végre megint!

Heath a völgyvidék egyik dombján állt, éppen a között a két ház között, amelynek lakói meghatározták az életét.

Feljebb, egy magaslaton hatalmas, régi stílusban épült kőház emelkedett, amelyet a környéken csak Szelestanyának hívtak. Az idők folyamán erősen megrongálódott, és sürgősen felújításra szorult. Az ablakkeretekről lepergett a festék, a kert teljesen elvadult. Vigasztalanul és elutasítón állt ott a ház, mögötte göcsörtös, régi fák dacoltak a gyakori viharokkal. Lent, a völgyben pedig ott terpeszkedett a Fácánkastélynak nevezett udvarház – elegánsan, ápoltan, körülötte széles füves tér és buja rózsakert. Az épület egyik oldalán, amely telt aranyfényben ragyogott, egy úszómedence vizén táncoltak a nap sugarai.

A két ház egyikében töltötte Heath gyermek- és ifjúkora nagy részét, de sosem érezte azt az otthonának, sosem tartozott oda. Aztán a férfi halálával, aki magához vette, eltűnt annak a védettségnak a nyoma is, amelyet egy család általában kínál.

A másik ház tabu volt számára. Még a küszöbét sem léphette át, nem hogy a fényűzően berendezett, elegáns szobák bármelyikét láthatta volna. Csupán egyetlenegyszer hatolt be, ám akkor sem jutott tovább az előcsarnoknál, mert nyakon csípték, és egy nagy rúgás kíséretében kipenderítették a zuhogó esőbe. Napokkal később is szedegette még az apró kavicszilánkokat az arcából, amelyek oly fájdalmasan fúródtek a bőrébe, amikor elesett a murvával borított felhajtón.

Most visszatért ide, de nem érezte otthon magát.

Otthon! Nevetséges! – gondolta, s belerúgott egy kőbe, amely végigpattogott az úton, majd megakadt egy fűcsomóban. Soha nem volt az a ház az otthona, jóllehet másképp remélte egykor. Tíz évvel ezelőtt nincstelen suhancként fordított hátat ennek a vidéknek, amikor úgy érezte, elárulták

és visszautasították, s nem bír tovább itt élni. Azon a szörnyű éjszakán jeges vihar tombolt a láp fölött, az eső a szemébe vert, és teljesen eláztatta.

Semmije sem volt azon a ruhán kívül, amelyet a testén viselt. Nyomorúságos megtakarítása még a koldusokból is csak szánalmat váltott volna ki. De megesküdt, hogy egy napon visszajön; majd amikor olyan gazdag, tekintélyes és hatalmas lesz, hogy a Nicholls vagy a Charlton család egyetlen tagja se bánthassa többé.

Tíz évre volt szüksége ehhez, és most felvirradt az a nap. Egy közkeletű mondás szerint a bosszú hidegen a legjobb, márpedig az ő szíve elég hideg lett ennyi idő alatt ahhoz, hogy kiélvezze a bosszúját. Mindent jól előkészített: a játékot elindította, és úgy helyezte el az első dominót, hogy a legkisebb lökésre az összes többi eldőljön – ahogyan az ellenségei is kidőlnének majd.

Homlokát ráncolva, résnyire húzott szemmel állt a szélben, amely ös-szeborzolta a haját. Ahogy hátrasímította, hozzáért egy sebhelyhez az arcán, és ádáz mosolyra szaladt a szája, amint eszébe jutott, hogyan szerezte. Joseph Nicholls keserűen megbánja még ezt a tettét!

De mi lehet a fickó hűgával?

Katherine... Hiba volt rá gondolnia. Heath kétségbeesetten igyekezett elfojtani az emlékeit, amelyeket lelke legmélyére száműzött. Hiszen már azt hitte, rég eltemette és elfeledte őket!

Most minden erejével a tervére kell koncentrálnia. Nem szabad, hogy ilyen kicsivel a cél előtt elterelje a figyelmét bármi... bárki. Kat, aki időközben fiatal lányból asszonnyá érett, s aki hajdanán összetörte, aztán megtaposta a szívét. Később persze majd vele is találkozik, hiszen egy ilyen kis helyen, mint Hawden, ezt el sem kerülhetné. Hogy is mehetett el innen, anélkül hogy szembenézett volna a múlt keserű árnyékaival, amikor a sebek, melyeket Kat a lelkén ütött, mélyebbek és pusztítóbbak azoknál, amelyeket az asszony bátyja és a férje hagyott az arcán meg a testén?!

Látnia kell még egyszer azt a nőt, mielőtt végképp hátat fordítana a völgynek, le kell számolnia mindazzal, ami egykor Katherine Nichollshoz kötötte, akiből mára Katherine Charlton lett. Csak így lehet biztos abban, hogy ez a történet örökre lezárul. De előbb más dolga van. Ideje, hogy megmutassa annak a két családnak, amely utolsó mocsokként kezelte, hogy már nem árthatnak neki, mert most minden hatalmat ő tart a kezében. Aztán vet majd egy utolsó pillantást Katre.

– Látogatója van, Mrs. Charlton.

Kat az iratok fölé hajolt, s föl sem nézett, amikor a házvezetőnő belépett a szobába, bár azon csodálkozott, hogy nem jön beljebb. És miért lett egyszerre ilyen kimért? Általában egyszerűen Katnek szólítja, igaz, csak mióta Arthur nem él. A férje nagyon ügyelt a formaságokra, ahogyan azt a szülői házban megszokta, ám a halála után ő véget vetett a merev szabályoknak.

– És ki az, Ellen?

– Csak annyit mondott, hogy egy látogató Londonból.

Furcsa, gondolta Kat, aztán eszébe jutott, kit vár ezen a napon. Már hónapok óta a feje tetején állt itt minden. Mióta Arthur hirtelen elhunyt, ő pedig nem sokkal később rémisztő felfedezéseket tett, már semmi sem volt úgy, mint régen. Ma fogja pontosan megtudni, hogyan is áll, s csak remélhette, hogy a hírre nem fog ájultan összeesni.

– Akkor vezesse be, Ellen!

A feszültség érezhető volt a hangjában, ami nem is lepte meg. Utóvégre Arthur ügyvédjére számított, aki majd elmondja, mi lesz vele és persze Ellennel meg az összes alkalmazottal is. Ma dől el a sorsuk, miután Arthur mindnyájukat cserbenhagyta.

Idegesen nézett újra az íróasztalon heverő papírokra. Talán mégis jó hírekkel érkezik az ügyvéd, de legalább véget ér ez a hónapok óta tartó bizonytalanság.

Ha arra gondol, mekkora problémával állnak szemben, most is bele-szédül. Nem elég, hogy Arthur hihetetlenül sok pénzt dorbézolt el, de az adóssághegy, amelyet üzleti machinációival felhalmozott, minden hitelező jelentkezésekor csak egyre tovább nőtt. Különösen a dél-amerikai illetőségű Itabira Corporationnél gyűlt fel mérhetetlen mennyiségű követelés. Arthur tönkretette a családi gazdaságot, s züllött életmódja felemésztt minden fillért, amelyet a felesége elől eltitkolt. Már az esküvő előtt híre járt a mulatozásainak, Kat azonban kénytelen volt bevallani magának, hogy ő egyáltalán nem tudta, kicsoda valójában Arthur Charlton.

Teljesen hamis képet alkotott magának róla, s csak később jött rá, hogy az a férfi, akivel a reményei szerint házasságra lépett, soha nem is létezett. Ha csak a felét tudja annak, ami utóbb kiderült, esze ágában sem lett volna feleségül menni hozzá.

Különös... Ha valóban az ügyvéd érkezett meg, az őszülő halántékú, finom, idős úr talán megváltozott időközben. A léptei ugyanis, amelyeket Kat egyre közelebről hallott, egy kemény férfi léptei voltak – egy nagyon öntudatos, határozott férfiéi. Aztán egyszerre csönd lett, de még mielőtt ő

felemelhette volna a fejét, hogy a belépő vendéget udvariasan köszöntse, egy hang ütötte meg a fülét, amitől forogni kezdett vele a világ...

– Helló, Kat!

Ez nem lehet igaz! Biztosan csak a képzelete játszik vele. És mégis...

– Heath? – Az iratok kiestek a kezéből, s amint felpillantott, meglátta a küszöbön álló férfit. Mintha egy halott támadt volna fel, hogy szellemként meglátogassa, ahogyan korábban az álmaiban is folyton üldözte. – Heath!

Valóban ő volt az, és mintha mégsem ő lett volna. Ez a férfi magasabb, karcsúbb, izmosabb és erősebb volt. Egészen más, de valahogy furcsán ismerős. Ott lakozott benne a sérelmekkel teli, gyors öklű, fékezhetetlen kamasz, akit felismert villogó, sötét szeméből, ám az a srác elbújt egy világfi magabiztos, tökéletes és elképesztően szexi külseje mögé. Egykor hosszú, hollófekete haját elegáns, rövid formára nyíratta, széles mellkasán méret után készült, acélszürke zakó feszült, nadrágja kiemelte keskeny derekát, hosszú, izmos lábát. Kézvel varrott, fekete bőrcsizmája érdekes ellentétet alkotott a puha szőnyeg világos mintáival, ragyogó fehér inge pedig a sötét arcszínével. Látni való volt, hogy olyan vidékről érkezett, ahol sokkal többet süt a nap, mint a yorkshire-i lánvidék fölött. A vállára vetett fekete esőkabát olyan fenyegetővé tette a megjelenését, mintha valami utcai rabló volna, míg a fülcimpájában megcsillanó, pici, mélyzöld smaragd tovább fokozta egzotikus szépségét.

Amikor még barátok voltak, Kat mindig örült, ha láthatta Heatht, ám az a Heath már nem létezett többé. Díctelen távozásakor a férfi minden kapcsolatot megszakított vele és a családjával, most pedig egész ellenséges testtartása, hidegen villogó tekintete arról tanúskodott, hogy nem a közös, szép emlékeket jött feleleveníteni.

– Szóval tényleg te vagy az – állapította meg Kat.

– Miért? Kit vártál?

A kérdés mintha valahonnan nagyon távolról érkezett volna. Heath idegen akcentusa, nyers, komor hangja jeges borzongással töltötte el az aszszonyt.

Istenem, pedig ez a férfi valaha fontos része volt az életének! A legjobb barátja, akivel együtt nőtt fel, akivel együtt gyászolta meg az apját, aki mindig megvédte őt zsarnoki bátyjától, s aki aztán egy napon minden magyarázat nélkül, nyomtalanul eltűnt az életéből, és nem is jelentkezett többé. Mennyit sírt utána éjjelente, míg Heath egyszerűen kitorölte őt az emlékeiből. Csaknem tíz éve nem hallott már róla, most mégis elég, ha annyit mond: „Helló, Kat!”, s az ő világa máris fenekestől felfordul. De hiszen

éppen ezzel fenyegetőzött annak idején, amikor elment! Megjósolta, hogy vissza fog térni, és felborítja az egész életét.

– Tehát kinek a látogatását várta, Miss Katherine? – szólalt meg újra a férfi.

A cinikus hangnem is új volt. Kat most már sehogyan sem tudta hová tenni ezt az embert. Leginkább egy ragadozóra emlékeztette, amely arra készül, hogy megzavarja Fácánkastély civilizált nyugalma. Persze a lelke mélyén ő nagyon is jól tudta, mennyire álságos máz csupán ez a civilizált nyugalom itt.

Ugyanakkor a férfi álarca mögött még mindig látta a régi Heath kihívó tekintetét. Elegáns ruhája sem rejthette el előle a vad suhanc lázadó természetét, aki folyton készen állt a harcra – vagy ha kellett, a menekülésre. Most azonban nem fog elmenekülni. Igen, az ismerős vonásokból eltűnt minden kedvesség, minden szívélyesség, és ez a hiány fájdalmas veszteséget jelentett Kat számára.

– Miss Katherine? – ismételte meg az asszony gúnyos hangon. – Azelőtt Katnek hívtál!

– Azelőtt Kat is voltál.

Heath hűvösen és távolságtartóan végigmérte, majd válláról lecsúszta a hosszú fekete kabátot, és hanyag mozdulattal egy szék támlájára dobta. Az utcai rablóból egyszeriben gentleman lett, és Katnek egy pillanatra a lélegzete is elállt.

– Tényleg régen volt – mondta kicsit mereven. – Még gyerekkorunkban...

Heath dühös lett magára. Tényleg semmit sem tanult az elmúlt tíz évben? Mit képzelt, amikor egyszerűen felbukkant itt? Nem esküdött meg, hogy csak azzal a két férfival fog összecsapni, akik annak idején pokollá tették az életét, akik állatként kezelték őt? Eljött Hawdenba, hogy megmutassa nekik, mi lett belőle. Azt akarta, hogy a saját szájából tudják meg: ki vannak neki szolgáltatva. Így kívánt bosszút állni a sértésekért, a kegyetlenkedésekért. Arra készült, hogy arcukba vág egy pusztát, aztán mindörökké eltűnik innét.

A terv bevált, legalábbis ami Joseph Nichollst illeti. Arthur Charlton halálhírére viszont szinte csalódás töltötte el, amiért rajta ily módon nem teljesítheti be a bosszúját. Pedig mennyire örült már előre, hogy földre kényszeríti a gróft! És amikor kiderült, hogy ezt a szándékát nem tudja valóra váltani, hirtelen elhatározással eljött Fácánkastélyba.

Most pedig itt áll Katherine Charlton, az egykori Katherine Nicholls előtt. Ez a nő törte össze végképp a szívét, miután a bátyja és annak legjobb barátja kis híján minden önbecsülésétől megfosztották.

– Elmúlt a gyerekkor – bólíntott komoran. – Felnőttek lettünk.

A legnagyobb hibát épp akkor követte el, amikor engedett a kevés, szép gyerekkori emlék csábításának, és nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy visszatérvén Angliába, legalább egyetlenegyszer felkeresse ezt a kastélyt, és lássa, mi lett Katból. Meg akart elégedni egyetlen pillantással, hogy aztán örökre búcsút intsen neki.

Csakhogy ez az egyetlen pillantás végzetes hatást gyakorolt rá, mert lehetetlenné tette, hogy hátat fordítson Hawdennak és Katherine Charltonnak. Ráébredt, mennyire kívánja még mindig ezt a nőt, jobban, mint bárki más valaha. Pedig lelkileg és fizikailag is el kellene távolodnia tőle, mielőtt az elsöprő vágy kikezdené hűvös logikáját, amelyre most nagy szüksége van.

Természetesnek tartotta, hogy Kat még mindig nagyon vonzó, hiszen már fiatal lányként magára vonta a férfiak tekintetét. Am azzal nem számolt, hogy ilyen sugárzó szépség lesz belőle; egy csábító nő, akinek lágy domborulatai minden porcikáját izgalomba hozták. Ez az elegáns hölgy már nem sokban emlékeztetett a hajdani vadóc lánykára. Mindig csak kibontva viselt, hosszú, sötét haját most magasra feltűzte, ami még keskenyebbé tette az arcát, és kihangsúlyozta hatalmas, kék szemét. Egyszerű szabású vászonruhájában is arisztokratikus benyomást keltett, mintha világegyetében a kastélyban élt volna. Gyerekkorukban azonban ők sokáig csupán lopott pillantásokat vethettek az ablakon át a házba – vágyakozva és tele félelemmel, hogy nyakon csípi őket.

– Valóban nem vagyunk már gyerekek – nevetett föl örömtelenül Kat.
– Véget értek azok az idők.

Heath érezte, hogy ezekkel a hűvös szavakkal igyekszik az asszony bizonyos távolságot teremteni tőle, ám a benne fellobbanó tüzet mégsem tudta eloltani. Ellenkezőleg, csak még jobban felhevítette a vágyát. Figyelte Kat előkelő, kissé kelletlen fintorát, s miután tekintete végigsiklott az alakján, egy pillanatra megállapodott roppant elegáns, kék szandálján.

– Te viszont nem egyszerűen felnőttél, hanem valóságos dáma lettél, egy igazi lady! – jelentette ki.

Kat bosszúsan elhúzta a száját, jelezve, hogy tudja, minek vegye a szavait: semmiképpen nem bóknak. Látszott, hogy tisztában van vele, mire akart célozni.